

na tym buł, kał by tebi pomhacž moł, ty by so mu husto specžit, kał? dy by so njetko wecžit?

2. Wostan swjerny wtwojej wjeri, netwar na pjesk jebarški, kiž cje do zmybela cžeri, ne wotref so slubeji, kiž by scžitnik we chcženzu, laj! so Bohu swjerny by, wopuscž swjeta rješnu drohu, sapocžn ljepe sluzicž Bohu.

3. Wostan swjerny we luboszi Bohu, kiž cje lubo ma. Blischemu sluz w hubenoszi, hacž cje runje rosniewa, wopomn twojho sbožnika, kiž so sa rješnikow da, ach ty dyrbisch druhim woadacž, daze Boh cži nadu podacž.

4. Wostan swjerny we nadžiji, nepomha Boh kaž ty zesč, da so tola ktebi skili, da cži radu, džež ty džeš. Duž mjej knemu nadžiju, won ma

smilnu wutrobu, dowjer so ty stajnje jemu, da ty cžeknesč schemu skemu.

5. Wostan swjerny wšmertnej nusi, bjeđ so moznje do konza, Boh so drudh cžini zusi, a cže smercži podawa, sčtuž so tedym s Jakubom moznje bjeđi s Jesužom, ton je derje bitwi pobyt, a je kražnu kromu dobyt.

6. Wostan swjerny do skončjenja, wojuj moznje we bitwi, newidžisch ty položenja, ležisch wsčelkej jałoszi, da so tola cžerpenje neruna tej kražnoszi, kotruž wot Jesuža maju swjerni w Božim kražnym raju.

7. O da zu ja cžerpicž swjeru, wjeru, lubosz, nadžiju twerdžie djeržecž psche wsču mjeru, hacž se swjeta pocžanu. Teho Jesus nesazpe, kiž ho stajnje lubuje, ja scho, Jesu, podam tebi, ty zyl me wsacž snadu kšebi.

Wot tych wožebnych pschisłuschnosžjow, kiž so kšesčžjanej salejža.

Pschecžiw o Bohu.

Wot zylého podacžja na Boha.

281.

Mein Gott, das Herz ich bringe.

Bož: Njetk je so ton džen ic.

Ja nežu moju wutrobu, moj Božo, kwoporej: Schał twoja wola slubosžju, to widžu, sa nej stej.

2. Daj wutrobu mi, moj šyno! Ach ta me šwešeli! Sa tebe wotpocžinł nežo jow druđe na swjecži.

3. Duž wsmi ju, Wotze, wotemne, nech so cži spodoba: Zadam cži, sčtož mi možno je, be wsčeho hejčlerstwa.

4. Wona je połna rješčenja a połna swjetneho; bes teho